

Fylkesmannen i Buskerud

Beredskap-, Justis- og Kommunalavdelingen

Saksbehandler, innvalgstelefon
seniorrådgiver Lisbet Kari Wølner 32266683

Vår dato
02.02.2006
Arkiv nr.
330

Vår referanse
2005/8002
Deres referanse
11.10.2005

Kommunal- og regionaldepartementet
Postboks 8112 Dep
0032 Oslo

KOMM. OG REG. DEP	
14 FEB 2006	
0513280-278	
Ark	661.0
Avd.	KO IKØ I HER

Høring - Inntektssystemutvalgets utredning - NOU 2005:18 - fordeling - forenkling - forbedring

Fylkesmannen i Buskerud viser til departementets høringsbrev av 28. oktober 2005.

Innledning

Etter innføringen i 1986 har inntektssystemet blitt revidert i flere omganger. Bakgrunnen for oppnevningen av utvalget er at inntektssystemet skal gjennomgås og revideres om lag hvert tiende år, jfr. St.prp. 62 (1999-2000). I NOU 2005:18 er inntektssystemet gjennomgått og en rekke omlegginger og endringer foreslås.

Dagens inntektssystem har følgende hovedelementer:

- Inntektsutjevning
- Utgiftsutjevning
- Nord-Norgetilskudd
- Regionaltilskudd (gjelder kommunene)
- Skjønnstilskudd

Utvalgets forslag bygger på hovedprinsippene for utjevning som allerede er nedfelt i dagens inntektssystem. Dette innebærer en viss grad av inntektsutjevning og full utgiftsutjevning. Inntektsutjevningen skal gi utjevning av skatteinntektene og utgiftsutjevningen skal sikre et likeverdig tjenestetilbud i kommunene. Utgiftsutjevningen skal kompensere for ufrivillige kostnads- og etterspørselsforhold, knyttet til for eksempel befolkning og geografi, som skaper forskjeller i beregnet utgiftsbehov.

Utvalget konkluderer med at kommuner som har høye utgiftskorrigerede frie inntekter gjennomgående har høyere standard på tjenestetilbudet enn kommuner med lavere inntektsnivå. Kommuner med høyt inntektsnivå har blant annet høy barnehagedekning, små grupper i grunnskolen og høye dekningsgrader innen pleie og omsorg. Den økonomi- og tjenestetatistikk som er tilgjengelig for kommunene, bl.a. gjennom KOSTRA, viser også en slik ulikhet.

Utvalgets siktemål har vært å foreslå forbedrede fordelingsmekanismer i inntektssystemet, forenkle systemet ved å endre eller fjerne kompliserende elementer og forbedre rammefinansieringssystemets virkemåte.

For Fylkesmannen er det et viktig prinsipp at inntektssystemet skal sikre kommunene utjevning av de økonomiske forutsetningene slik at innbyggerne i landet kan motta og oppleve det kommunale tjenestetilbudet som likeverdig, uavhengig av bosted. Utvalget har konsentrert seg om beregningen av utgiftsbehovet. En større grad av omfordeling av skatteinntekter er i liten grad utredet og behandlet. I følge NOU 2005:18 er grunnen til dette at det fra 1. januar 2005 ble foretatt en omlegging av inntektsutjevningen for kommunene. Utvalget har derfor ikke gått inn på en omfattende drøfting av mekanismene som ble endret i forbindelse med denne omleggingen. Etter Fylkesmannens oppfatning er utjevningen av skatteinntektene en viktig del av inntektssystemet. En gjennomgang av inntektssystemet vil ikke være fullstendig uten at også denne siden er vurdert ut fra prinsippet om et likeverdig tjenestetilbud i kommunene.

Fylkesmannen vil også vise til "Høringsuttalelse til NOU 2005:18....." fra det regionale økonomiforumet i KS-BTV. Uttalelsen er utarbeidet på anmodning fra fylkesstyrene i Buskerud, Telemark og Vestfold. Fylkesmannen i Buskerud viser til denne høringsuttalelsen og de eksempler på omfordeling og konsekvenser som det er redegjort for der.

Utvalgets forslag

Oppdatering av befolkningstall

Kommunenes utgiftsbehov endres både som følge av endringer i folkemengden og endringer i befolkningssammensetningen. Dagens ordning med oppdatering av folketallet fanger opp begge deler. Utvalget finner at dagens ordning har gitt mindre forutsigbarhet, og at det er vanskelig for kommuner som får betydelig reduksjon i overføringene å tilpasse utgiftene i løpet av samme budsjettår. Det foreslås derfor at dagens ordning avvikles uten at det legges inn kompensierende mekanismer for de kommunene som opplever økning i folkemengden.

En faktisk omfordeling etter endring i folkemengde eller sammensetning av befolkningen skyldes endring i utgiftsbehov og er derfor et uttrykk for endret finansieringsbehov. Hensynet til et likeverdig tjenestetilbud er påpekt også tidligere i denne høringsuttalelsen. Dette hensynet må, etter Fylkesmannens syn, veie tyngre enn rene forutsigbarhets hensyn i forhold til rammetilskuddets størrelse gjennom året. Fylkesmannen går derfor inn for at det benyttes oppdaterte befolkningsdata både i inntekts- og utgiftsutjevningen, slik som i dag.

Skatteinntektenes andel av frie inntekter

Fylkesmannen går inn for at skatteinntektenes andel av de frie inntektene bør vurderes redusert til fordel for en økning av innbyggertilskuddet. Innbyggertilskuddet bør dekke minst 50 % av beregnet utgiftsbehov. En økning av innbyggertilskuddet innebærer en utvikling i retning av at pengene følger brukeren. Stortinget har målsatt at skatteinntektene skal utgjøre om lag 50 % av kommunesektorens inntekter. Den kompensasjonsgraden inntektsutjevningen baseres på, bør i så fall vurderes på nytt og gjøres høyere enn i dag. Fylkesmannen viser i denne forbindelse til de beregninger som er gjort i høringsuttalelsen fra det regionale økonomiforumet i KS-BTV.

Selskapsskatt

Den kommunale tjenesteproduksjonen er først og fremst regulert av lover og forskrifter, men også av lokale prioriteringer og innbyggernes egne valg. Kravene til kommunal tjenesteproduksjon innenfor store områder, som for eksempel skole og pleie/omsorg, kan endres over tid, men må sies å være relativt stabile. Dette henger sammen med en klar

forventning blant brukerne av tjenestene og innbyggerne generelt, om stabilitet i tjenesteproduksjonen og en likeverdighet i tilbudet, uavhengig av bosted. For å muliggjøre dette må kommunenes inntekter også ha den samme graden av stabilitet. Selskapsskatt er en ustabil inntektskilde og bør være en statsskatt og ikke en del av kommunenes inntektsgrunnlag. Dette er i tråd med konklusjonene i Rattsø-utvalgets delutredning II om finansiering av kommunene. Det ble der anbefalt å avvike selskapsskatten (etterskuddsskatten) som kommunal skatt og kompensere dette ved å øke det kommunal skattøre fra forskuddspliktige skattytere. I kommuneopplegget for 1999 vedtok Stortinget at selskapsskatten ble en ren statsskatt. I 2005 ble en andel av selskapsskatten gjeninnført som en kommunal inntekt på bekostning av skatt fra forskuddspliktige skattytere. Denne typen systemomlegginger og de konsekvensene dette har hatt, er lite egnet til å skape den stabilitet og forutsigbarhet i forhold til økonomiske rammebetingelser, som er nødvendige for å styre en kommune effektivt og rasjonelt på noe lenger sikt.

Etter Fylkesmannens oppfatning er ikke selskapsskatten, med de store variasjonene som kan påregnes i denne skatten, egnet for finansiering av kommunale oppgaver. For å oppnå større stabilitet i skatteinntektene anbefaler Fylkesmannen at man vurderer om kommunenes skatteinntekter, knyttet til inntekt fra personlige skattytere, bør knyttes til summen av pensjonsinntekter og pensjonsgivende inntekt istedenfor til alminnelig inntekt. I tillegg bør kommunal formuesskatt fra personlige skatteyttere fordeles etter de samme prinsipper som i dag. Dette for å unngå de svingninger i inntektene som vil følge gjennom at en del av skatteinntektene skal være selskapsskatt.

Overgangsordningen

Utvalget foreslår å erstatte dagens overgangsordning med et nytt inntektsgarantitilskudd som i større grad enn i dag skjermer de kommunene som får vesentlige reduksjoner i sine inntekter fra et år til et annet. Det foreslås at ingen kommune skal kunne tape mer enn 400 kr pr innbygger som følge av omlegginger av inntektssystemet. Forslaget begrunnes med at dette i sum vil gi mindre endringer enn dagens overgangsordninger og at dagens ordning i enkelte tilfeller kan slå urimelig ut for enkelte. Også her står en overfor avveining mellom ulike hensyn, bla hensynet til en fleksibel og forholdsvis rask omfordeling i tråd med inntektssystemets fordelingskriterier som må avveies mot ønsket om stabilitet og forutsigbarhet for kommunesektoren som produsent av velferdstjenester.

I dagens overgangsordning som begrenser de økonomiske endringene til 20 % det første året og deretter opptrapping med 20 % pr. år i overgangsperioden, vil et tap på 2.000 kr pr innbygger gjennom overgangsordningen bli redusert til 400 kr. For at en omlegging i dag skal komme opp i 400 kr pr innbygger, kreves det en brutto endring på 2.000 kr pr innbygger som innfases over 5 år (1/5 del av 2000 kr er 400).

Etter Fylkesmannens mening er det også viktig å se hva som skjer med "gevinstkommuner", dvs kommuner som får mer enn 400 kr i økte inntekter pr innbygger som følge av en omlegging av inntektssystemet. I dagens system har også disse kommunene en opptrapping gjennom at 1/5-del innfases årlig. Etter utvalgets forslag vil denne typen effekter bli innarbeidet fra dag en i systemet.

Vi mener det bør være den samme glidende overgang for de som tjener på en omlegging som de som taper og at dagens system best ivaretar dette. Fylkesmannen går derfor inn for at dagens overgangsordning for å dempe den økonomiske effekten av systemendringer, innlemminger m.v. videreføres.

Inntektsutjevningen

Utvalget anbefaler en modell for prognosebasert inntektsutjevning. Forskjellen i forhold til dagen modell er at beregningene av det inntektsutjevneende tilskuddet baseres på en skatteprognose på landsbasis. Tilskudd og trekk for den enkelte kommune skal ikke beregnes ut fra differansen mellom egen skatteinntekt per innbygger og den *faktiske* skatteinntekten per innbygger på landsbasis som i dag, men på grunnlag av differansen mellom egen skatteinntekt per innbygger og *prognosen* for landsgjennomsnittlig skatteinntekt per innbygger. En beregning med utgangspunkt i en skatteprognose på landsbasis, vil gi høyere tilskudd og lavere trekk enn med dagens modell dersom skatteinntektene på landsbasis blir lavere enn prognosen. På tilsvarende måte vil merskattevekst bidra til en reduksjon i det inntektsutjevneende tilskuddet

Med en slik ordning vil staten overta en større makroøkonomisk risiko for svingninger i skatteinntektene og kommunene får dermed noe mer stabile inntekter. Fylkesmannen støtter en prognosebasert inntektsutjevning slik utvalget foreslår. Begrunnelsen for dette er den økte stabiliteten i inntektene som dette kan gi.

Skjønnsmidler

Utvalget foreslår at formålet med skjønnsmidlene begrenses i forhold til i dag, først og fremst ved at regionalpolitiske hensyn og kompensasjon for endringer i inntektssystemet tas ut av skjønnsstilskuddet. Begrensningen av skjønnsstilskuddets formål må ses i sammenheng med utvalgets forslag om etablering av et nytt distriktpolitisk tilskudd som ivaretar regionalpolitiske hensyn og utvalgets forslag til ny overgangsordning.

Skjønnsstilskuddet til kommuner og fylkeskommuner har siden 1997 bestått av et ordinært og et ekstraordinært skjønnsstilskudd. Det ordinære skjønnsstilskuddet skal ifølge Kommunal- og regionaldepartementets retningslinjer brukes til å "kompensere for spesielle lokale forhold som ikke fanges opp i den faste delen av inntektssystemet". Videre brukes skjønnsmiddeltilskuddet til å ivareta distrikts- og regionalpolitiske forhold. I praksis brukes skjønnsstilskuddet til å ivareta en rekke forhold, både av midlertidig og permanent art. I sum utgjør disse midlene om lag 4 mrd. kroner, tilsvarende vel 2,5% av de frie inntekter.

Fylkesmannen slutter seg til utvalgets forslag om å begrense bruksområdet for skjønnsmidler og at de midlene som trekkes ut av skjønnsmiddelpotten fordeles etter de ordinære fordelingskriterier. Den reduserte skjønnsmiddelpotten bør da kunne benyttes til sitt opprinnelige formål, dvs. å kompensere for ekstraordinære hendelser og forhold som ikke fanges opp gjennom det ordinære inntektssystemet. Skjønnsstilskudd bør tildeles kommunene basert på reelt skjønn.

Dersom det igjen skulle bli innført differensiert arbeidsgiveravgift går Fylkesmannen inn for at kompensasjon for dette legges inn i et nytt tilskudd i inntektssystemet, slik at dette ikke lenger er en del av skjønnsmidlene. Dette vil hindre at skjønnsmidlene blåses opp med midler som skal være kompensasjon for et fast forhold, og dermed utydeliggjør skjønnsmidlenes kjerneformål og virkemåte.

Distriktpolitiske virkemidler

Distriktpolitiske virkemidler skal gi de kommunene som omfattes av virkemidlene muligheten til å ha et tjenestetilbud som bidrar til å opprettholde hovedtrekkene i bosettingsmønsteret og sikrer levedyktige lokalsamfunn.

Det er i dag fire regionalpolitiske tilskuddsordninger: Nord-Norgetilskuddet, regionaltilskuddet, kompensasjon for omleggingen av ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift, samt deler av det øvrige skjønntilskuddet. Disse ordningene har svært ulik utforming i og med at de dels er kriteriebasert (Nord-Norgetilskuddet og regionaltilskuddet), dels basert på en historisk situasjon (kompensasjon for omlegging av ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift) og dels er skjønnsbasert. Videre er disse virkemidlene bygd opp både med et fast beløp per innbygger (Nord-Norgetilskuddet) og et fast beløp per kommune (regionaltilskuddet).

Utvalget foreslår et nytt distriktpolitisk tilskudd som skal erstatte Nord-Norgetilskuddet og regionaltilskuddet og fordeles etter de samme kriteriene som for de distrikts- og regionalpolitiske virkemidlene utenfor inntektssystemet. På denne måten vil den distriktpolitikken som føres gjennom kommunesektoren bli mer treffsikker i forhold til distriktpolitiske målsettinger, og den vil bli jevnlig oppdatert og tilpasset endringer i behov for tilskudd. Utvalgets forslag vil innebære en forenkling av inntektssystemet.

Distriktpolitiske virkemidler, utpeking av virkeområder og kommunegrupper bør som prinsipp holdes utenfor inntektssystemet og gjøres til gjenstand for særlig drøfting og politikk. Dersom disse virkemidlene skal være en del av inntektssystemet, må dette fremkomme klart, slik dagens regionaltilskudd og Nord-Norge-tilskudd gjør det.

Fylkesmannen støtter utvalgets forslag om at de distriktpolitiske virkemidlene samles i et nytt distriktpolitisk tilskudd og at rammen fremkommer som en egen del av inntektssystemet.

Kostnadsnøkkel for kommunene

Utvalget har foretatt en fullstendig gjennomgang av grunnlaget for kostnadsnøkkelen for kommunene. Det er utarbeidet nye delkostnadsnøkler for grunnskole, sosialhjelp, barnevern, primærhelsetjeneste, pleie og omsorg og administrasjon (herunder landbruk og miljøvern). I tillegg har utvalget foreslått en delkostnadsnøkkel for barnehager i en egen delutredning. Kostnadsnøkkelen og vektningen av de elementer som inngår i denne, definerer utgiftsbehovet knyttet til produksjon av tjenester innenfor grunnskole, helse- og sosial, kommunal administrasjon, landbruk og miljøvern. Kostnadsnøkkelens nøyaktighet i forhold til å definere et riktig utgiftsbehov, er viktig. Bedre rapporteringssystemer gjennom for eksempel KOSTRA kan antas å være med på å forbedre kvaliteten på de data som inngår i kostnadsnøkkelen.

For øvrig viser Fylkesmannen til den særlige omtalen av landbrukskriteriet og sosialhjelpskriteriet nedenfor.

Landbrukskriteriet

I Stortingsmelding 19 (2001-2002) om overføring av nye oppgaver til kommunene, ble det sagt følgende: *"Som en oppfølging av denne meldingen vil Kommunal- og regionaldepartementet endre kriteriene i inntektssystemet for kommunene, slik at det blir god sammenheng mellom tildeling av midler og oppgavemengden i kommunene. Departementet vil komme tilbake til dette i kommuneproposisjonen for 2004."* Bakgrunnen for denne uttalelsen, som Stortinget sluttet seg til, var ikke bare de nye oppgavene. Det skyldes nok minst like mye debatten om de tidligere øremerkede tilskuddene og innlemming av disse i inntektssystemet.

I oppfølgingen av Stortingsmelding 19 ble det lagt mye arbeid i oppgaven med å finne fram til objektive kriterier for landbruksmidlene. I spissen for dette arbeidet stod en arbeidsgruppe med representanter fra KRD, MD, LD og KS. Resultatet av det arbeidet som ble gjort i denne gruppen ble vedtatt som en del av kommuneproposisjonen for 2004.

På denne måten fikk vi dagens ordning med et landbrukskriterium der det med ulik vektning blir lagt vekt på dyrket areal, antall driftsenheter, antall landbrukseiendommer og totalareal. Dette har siden blitt lagt til grunn for fordelingen av landbruksmidlene.

Etter vår vurdering er dette et kriterium som på en god måte avspeiler kommunenes arbeidsbehov på landbrukssektoren. Vi finner det derfor lite tilfredsstillende om denne ordningen, som kommunene synes er rettferdig, nå skal avvikes slik utvalget anbefaler. At anbefalingen bygger på resultatet av sprikende teoretiske analyser av kommunenes faktiske utgifter til landbruksforvaltning i 2003 (før innføring av den nye ordningen), slik de kommer til uttrykk i KOSTRA-rapporteringen, finner vi lite overbevisende. Fylkesmannen går derfor inn for at dagens ordning, som nylig er innført, bør opprettholdes.

Sosialhjelp

Delkostnadsnøkkelen for sosialhjelp vil etter utvalgets forslag bestå av en opphopningsindeks som fanger opp antall skilte og separerte, antall arbeidsledige og antall fattige, samt antall uførepensjonister og antall innbyggere 16-66 år.

SSB's leveårsindeks har vært trukket frem av flere som et godt kriterium i sosialhjelpsnøkkelen, i stedet for utvalgets forslag om bruk av en opphopningsindeks. Indeksen omfatter sosialhjelpstilfeller 16 år og eldre i prosent av antall innbyggere 16 år og eldre, dødelighet, attføringspengetilfeller, uførepensjonister, voldskriminalitet, registrert arbeidsledige og deltakere på arbeidsmarkedstiltak og mottakere av overgangsstønad. Med utgangspunkt i disse faktorene beregner SSB en samlet verdi for leveårsindeksen for hver kommune og for kommunedeler i de større kommunene.

Det er påvist en sammenheng mellom kommunenes verdi på leveårsindeksen og kommunenes sosialhjelpsutgifter. Inntektssystemutvalget anbefaler likevel ikke å bruke leveårsindeksen som kriterium i kostnadsnøkkelen. I følge utvalget oppfyller ikke indeksen de nødvendige krav til objektivitet, fordi for eksempel antall sosialhjelpstilfeller er påvirkbart. Kommunene kan ha ulik praksis i forhold til for eksempel å gi sosialhjelp ut fra kommunens økonomiske situasjon. Fylkesmannens erfaring er at kommunene helt klart etterstreber en best mulig verdi på leveårsindeksen. Tilpassing i forhold til for eksempel å øke antallet sosialhjelpsmottagere vil være i strid med helt grunnleggende mål for kommunenes virksomhet på dette området – å gjøre klienter selvhjulpne. Fylkesmannen deler derfor ikke utvalgets innvendinger på dette punkt. Fylkesmannen vil anbefale at det gjennomføres nærmere analyser med formål å gjøre leveårsindeksen til et kriterium istedenfor utvalgets forslag til opphopningsindeks.

Rammestyring og likebehandling av kommunale og private aktører

Utvalget foreslår å avvike dagens finansiering av private videregående skoler, private grunnskoler og private barnehager og innlemme disse midlene i kommunenes rammefinansiering.

I dag er det ulike ordninger for finansiering av private aktører på de kommunale tjenesteområdene. Private barnehager finansieres via kommune, mens private skoler

finansieres direkte fra staten etter trekk i rammetilskuddet. Utvalget foreslår at kommunene og fylkeskommunene får et direkte finansieringsansvar for alle private aktører. Argumentet er både et ønske om forenkling av et relativt komplisert regelverk og delvis at de samlede overføringer til lokalt nivå blir uavhengig av den faktiske organiseringen av tjenesteproduksjonen.

Fylkesmannen er prinsipielt enig i utvalgets konklusjoner i forhold til likebehandling av kommunale og private aktører. Det må allikevel påpekes at for eksempel opprettelse av private grunnskoler kan medføre betydelige konsekvenser for enkeltkommuner. Særlig for mindre kommuner eller kommuner med flere private skoler, vil dette kunne påvirke skolestrukturen betydelig. Det vil da være en fare for at optimal skolestruktur og rasjonalitet må vike, for eksempel for foreldres ønsker om en struktur basert på andre vurderinger og beregninger. Konsekvensene av dette kan bli betydelige for enkeltkommuner og bør vurderes nærmere i forhold til hvordan dette skal dekkes/kompenseres i inntektssystemet.

Andre kommentarer

Fylkesmannen har i sin konklusjon lagt til grunn at et likeverdig tjenestetilbud i hele landet er svært viktig. Fordelingen av inntektene må også skje ut fra en slik konklusjon. Videre er behovet for stabile inntekter sterkt poengtert. Når inntektssystemet nå vurderes og dette er utgangspunktet, kan man ikke unnlate momskompensasjonsordningen for kommunene. Det er Fylkesmannens erfaring at denne ordningen har gitt en del uheldige tilpasninger i kommunene, motivert ut fra ordningens virkemåte, mer enn ut fra økonomiske og tjenestelige vurderinger. Samtidig gjenstår det å få en klar dokumentasjon på at ordningen har hatt den forutsatte virkningen i forhold til valgfrihet mellom kommunal tjenesteproduksjon og tjenesteproduksjon fra andre leverandører. Det er, etter Fylkesmannens vurdering, et klart behov for en evaluering av hele ordningen, herunder intensjonene med ordningen og den faktiske virkemåten. Ut fra det som hittil er observert kan det synes som om ordningen har medført en betydelig administrativ belastning for kommunene, en del uønskede økonomiske tilpasninger og lite resultater i forhold til intensjonene med ordningen den gang ordningen ble vedtatt. Dagens uttrekksmodell har tvert imot gitt økonomiske omfordelinger blant kommunene, også for de kommunene der det ikke er gjort noen endringer i fordelingen mellom egenproduksjon og kjøp av varer og tjenester.

Et likeverdig tjenestetilbud er først og fremst avhengig av en rettferdig fordeling av inntekter i forhold til pålagte oppgaver og en viss stabilitet i inntektsrammene over tid. I årene 2003 og 2004 ble kommunesektorens skatteinntekter om lag 3 milliarder kroner lavere enn anslått, og i 2004 fikk kommunene og fylkeskommunene en ekstraordinær økning i rammeoverføringene mot slutten av året knyttet til dette. Skattesvikten hadde blant annet sammenheng med at lønns- og sysselsettingsveksten ble lavere enn antatt og at netto tap ved realisasjon av verdipapirer ble høyere enn det som var lagt til grunn. Generelt har usikkerheten i skatteinntektene sammenheng med at kommunesektoren direkte mottar de løpende skatteinntekter gjennom året og at utviklingen i skattegrunnlagene ikke er kjent når anslagene beregnes. Opptrappingen av skatteandelen de senere år har medført at utviklingen i skattegrunnlagene får større betydning for utviklingen i kommunesektorens inntekter.

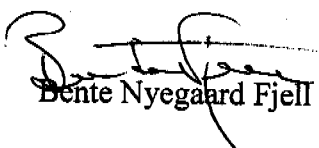
Det er grunn til å tro at usikkerheten i skatteinntektene vil øke i årene framover på grunn av særskilte endringer i kommunesektorens skattegrunnlag og på grunn av generelle endringer i skattesystemet. Gjeninnføringen av kommunal selskapskatt vil gi økt usikkerhet når skattefondsmodellen innføres i 2007. Videre vil utbytteskatten som innføres fra 2006 inngå i

alminnelig inntekt som er kommunesektorens viktigste skattegrunnlag. Utbytteskatten vil være både konjunkturavhengig og lite forutsigbar, spesielt fordi den er knyttet til aksjeinntekter ut over en bestemt minimumsavkastning.

Med hilsen

Runar Schau Carlsen
Ass. Fylkesmann

Bente Nyegaard Fjell